

FORDELINGSEFFEKTER 8. marts 2018

DEBATINDLÆG

Lavere arveafgift går til bankdirektørens børn

Skrevet af

Jonas Schytz Juul
Analysechef

Den fattigste halvdel af danskerne efterlader mindre end 300.000 kr. i arv, så her beskattes man slet ikke. Letter man arveafgiften, forgylder det helt overvejende de rige.

Kontakt

Analysechef

Jonas Schytz Juul

📞 33 55 77 10

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Liberal Alliances skatteordfører, Joachim B. Olsen, [argumenterer på finans.dk for](#), at skatten på arv skal fjernes. Han argumenterer bl.a. for, at vi skal »have fjernet den skat, der gælder for den hårdtarbejdende kassedame eller fabriksarbejder«.

Og stillet op på den måde virker det også sympatisk: Indtil nu har regeringen brugt kræfterne på at lette arveskatten for de rigeste virksomhedsejere i Danmark, og nu bør fokus derfor være på den almindelige dansker.

I dag er det sådan, at man bliver beskattet med 15 pct. af den arv, der overstiger knap 300.000 kr. Ser man på, hvilken formue enlige afdøde efterlader sig, så er det omkring halvdelen af de enlige afdøde, som har en nettoformue på over 300.000 kr. Den anden halvdel efterlader en nettoformue på under 300.000 kr., og de fattigste 10 pct. efterlader sig en gæld. I toppen er der meget stor forskel på størrelsen af den efterladte formue. De ti pct. mest velhavende efterlader sig således næsten 5 mio. kr. i gennemsnit, mens den allerrigeste procent efterlader sig omkring 16 mio. kr.

Og hvordan ser det så ud for de efterladte, altså arvingerne? Jo dem, der står til at modtage den største arv, de har også selv de største formuer og de højeste indkomster. Dem, der står til at modtage den mindste arv fra far eller mor, de har også de laveste indkomster og de laveste formuer.

Hvis man fjerner arveafgiften, er det altså ikke kassedamens og lagerarbejderens børn, der høster den store gevinst, men derimod bankdirektørens og fabriksdirektørens børn. Medmindre fabriksdirektøren selv ejer fabrikken, for i så fald tilhører de den eksklusive kreds, der allerede har fået nedsat arveafgiften betragteligt.

Ligesom ved nedsættelsen af arveafgiften for virksomhedsejere bruger man altså et skinargument for at få sat skatten ned. Da man reducerede arveafgiften for virksomhedsejere (til gavn for virksomhedsejernes børn) var argumentet, at det var godt for de danske virksomheder og dermed væksten i Danmark. Der var dog ikke nogen forskningsmæssig opbakning til det argument. Samtidig lykkes man med at skabe et nyt skattehul og udvide mulighederne for skattespekulation. Det fremstår efterhånden som et gennemgående tema i den nuværende regerings skattepolitik, hvor fokus er på indførelse af skattefradrag og at åbne nye muligheder for skattespekulation.

Hvis man virkelig ønskede at lette arveafgiften for kassedamen og fabriksarbejderen, så er der jo en gratis løsning, der ligger lige for: Tilbagerul nedsættelsen af arveafgiften for de rigeste virksomhedsejere og hæv bundgrænsen for, hvornår den almindelige arveafgift rammer.

Ovenikøbet kunne man bidrage til at give mere lige muligheder for kassedamens, lagerarbejderrens, bankdirektørens og fabrikschefens børn ved at hæve arveafgiften for de allermest formuende og bruge pengene på uddannelse. Så får børnene i højere grad lige muligheder, i stedet for at deres livschancer bliver afgjort af størrelsen på forældrenes bankbog.

Bragt i Jyllands-Posten d. 8. marts 2018